

ליום השואה - כ"ז ניסן

על הילד אברם

בהיותו ישן על מדרגות ביתו בפולין,
בתום המלחמה, מפחד לשכב במטתו.

לפניו מתיצבות אז שבעים האומות
ואומרות:
הבנו עליך!
בשבעים פקודות-חוק ושבעים קרדמות
אל הבית הזה בשיבך!

ואברם בחלום
צועק "אבי!"
וקורא שם אמו ועונה היא:
בני אשרי ... כי לולא השכין בלבבי
לבני בי בשבר לשנים.

אז בליל השלך הס
וירח הועם,
ומול ברק פגיונות שוחרים לציד,
היה דבר אדני אל אברם. אל אברם
הישן בפרוזדור הבית.

לאמר: אל תירא,
אל תירא, אברם,
כי גדול ועצום אשימך.
לך לך, דרך ליל מאכלת ודם,
אל הארץ אשר אראך.

ויחרד אברם ויפל על פניו
ויצא מבי בית ושער.
כי הצו שרעם על אברם האב
רועם על אברם הנער.

בתן אלתרמן.

עיר פולנית.
ירח רם.

וכתמיד - עננים בשיט
בבוא לילה שוכב זה הילד אברם
על אבני מדרגות הבית.

מתיצבת אמו לפניו מקרוב
וברגליה בארץ איננה נוגעת.
ואומרת: אברם, קר הליל ורטב.
ביתה בוא, למטה המצעת.

ועונה לה אברם:
אמי, אמי,
לא אישן במטה ככל ילד.
כי אותך בה ראיתי,
אמי, אמי,
ישבה ובלבך מאכלת.

מתיצב אז אביו ומושיט אליו יד
וגוער בו, שקוף וגבוה.
ואומר לו: אברם, בוא הביתה מיד
בני אברם, חיש הביתה בואה.

ועונה לו אברם:
אבי, אבי,
שם אפחד לעצום העיניים.
כי אותך ראיתי,
אבי, אבי,
דם ישן, בלי ראשך על כתפיים.

מה נשמע

ימי הולדת

7/4 - סימון שיינגזיכט
8/4 - חגי ריפקינד
9/4 - דניאלה גניסלב
שלי כהן
אהרון כהן
10/4 - רותי ג'קסון
יונהן ליפשיץ
12/4 - גיל לויץ
יניב גליק
דוד אלמן
13/4 - ענת ירון

קבוצה רב-גילית, בח 26 נפשות יצגה את משקנו
ב"צעדת הגליל", (שמסלולה היה הפעם כולו בגולן).
מתח הגילים השתרע על יותר מ 65 שנה, החל ממר
פרנק, שמלאו לו 70 שנה לא מזמן, וכלה בדניאלה
רחמני שעוד לא הגיעה לגיל 5! כל המשתתפים
החבשמו מריחות ומראות האביב הנפלאים באזורנו,
ונשבעו לארגן לקראת השנה הבאה קבוצה רבת מש-
תתפים ומאורגנת, כדוגמת משקים רבים אחרים.
באזור. כולם הגיעו לסיום בשלום - אפילו דניאלה
הקטנה קבלה "מגליה".

קבוצה מעורבת של כיתות "אייל" ו"סנונית"
בלתה 5 ימים בבית-שאן בחול המועד. הם עזרו
לארגן "קייטנה" ל 500 ילדי המקום. הפעולות כללו
טיול לכנרת, ספורט ומלאכת יד. יישר כוחכם, כל
המדריכים הצעירים.

יתכן כי לפעולה הנ"ל הייתה השפעה שלילית על
ארגון קציר העמר השנה, שעמד בסימן של אלתורים
של רגע אחרון. אולי מוטב לוותר על סוכס מסורתי
זה עד שימצאו לנו הכוחות הדרושים לבצוע יותר
מושלם.

לעומת זה עבר עלינו ליל הסדר ברוח טובה,
ובבצוע נאה. פה מצאנו את מחכוץ המזילה בין
מסורת וחדוש. סימן שאפשרי הדבר.

הוצפנו במבול טרטים והצגות, בחג זה. ראשון
בבית היה קטע מאחד ממחזותיו של בקט בבצוע של
קריס(אורה עובר שהוא שחקן מקצועי) בשפה האנגלית.
היה זה מבצע ראוי לציין, לרחק במשך חצי שעה קהל
שבחלקו לא הבין את השפה ובחלקו בודאי גם לא
הבין את החוכן. מהדורה שנייה של אותו קטע היה
אפשר לראות בערב הפריזה מלן וליבי בבצוע של
אריק (חבר ותיק שהוא שחקן מקצועי) בשפה העברית.
יש הערכות שונות לגבי עריפוזת אווד הבצועים.

על שלישית אדלר שהגיעו אלינו סוף-סוף (כפי
שציין אחד מהם - אנחנו בין 5 המשקים האחרונים
שבהם מופיעים!) אין מה לטפר. הם נשוט טובים.
חוש ההומור של חניכנו פרוץ (נדל) לא השתנה!

הופעה "בימת הקבוץ" בגליון הבא.

המדפיסה הקבועה שלנו, אלזה, סייעה את עבודתה
ב"גמדא", ונכנסה לתקופה של 3 חודשים למטבח
הילדים.

XXXXXXXXXXXX

ראיון עם קולין, נציגנו במרכז האיחוד.

שאלה: מי הנציגים של כפר הנשיא במרכז האיחוד, ואיך אתה "נהנה" מתפקיד זה?

תשובה: שמואל ואני הנציגים כבר שנתיים, ולהגיד את האמת, אני מוצא סיפוק רב בהשתתפותי במרכזים. זה נותן לי מבט לתוך תהליכי החנועה, והזדמנות לשמוע מה חברים אחרים חושבים על נושאים רבים. המרכז מתכנס בערך כל שישה שבועות, אבל לדאבוני אינני מצליח לנסוע כל פעם.

שאלה: מה היו הנושאים במרכז האחרון?

תשובה: הנושא העיקרי היה שאלת העבודה השכירה בחקלאות ובתעשייה. היה גם נושא נוסף שהוא קליטת עולים מברית-המועצות, אבל לא יכולתי להישאר, מתוך נאמנותי ליום החברה.

שאלה: האם הציעו להטיל קנס על קיבוצים הממשיכים להעסיק פועלים שכירים?

תשובה: לא קנס אלא הטל (מס). הכוונה היא לקחת כסף מהמשקים אשר מעסיקים שכירים, וליצור קרן כדי לעזור למשקים להפטר משכירים. להגיד את האמת, הופתעתי במקצת מהרצון הכללי לנסות לגמור עם העבודה השכירה.

שאלה: איך יבצעו את ההחלטה הזאת?

תשובה: הכוונה לגייס מיד 300,000 לך, ובשנים הבאות מיליון ליכל שנה. כסף זה ישמש כסובסידיה למשקים, אשר יקבלו הלוואות על מנת לרכוש מיכון שיחליף את עבודת השכירים. מעריכים שמיליון הלוואות יאפשרו למשקים לקבל הלוואות בסכום של 14 מיליון לי בריבית של 8%.

שאלה: מה בקטור להטגחה על ביצוע תקין של ההחלטה בתוך הקיבוצים?

תשובה: הצירים למרכז לא ראו בנקודה זאת בעיה רצינית. עלי להבהיר שההטל יוצא בסכום די קטן לכל יום עבודה של שכיר (בערך לירה) ונוסף לכך, משקים שאינם מעסיקים הכריזו שגם הם מוכנים לשאת בהטל על מנת לעזור לקיבוצים אחרים ולתנועה כולה להפטר משכירים. הוחלט, שההטל יגבה לכל יום עבודה של חבר (בערך 10 א ליום עבודה).

שאלה: נדחמתי את עצמי המיד בקשר לפועלים הרבים שאנו מעסיקים בכפר הנשיא, על-ידי-כך שעשיתי חשבון כמה משפחות אנו עוזרים לקיים בעזרת הפיתוח המקומית. האם לא הוזכר צד זה של המטבע?

תשובה: המרכז הזה הוא השלישי אשר דן בשאלת העבודה השכירה. במרכזים העלו את הנימוקים משני הצדדים, בעד ונגד, ויש לי הרשם שהטיקול לחונך ארוך די פשוט. אם נמשיך להעסיק שכירים בתוך מסגרת העבודה שלנו, יוצר מעמד של מעבידים ושכירים, ולא יהיה שויון דוקא בחלק כה חשוב של חיינו, עבודתנו. נוסף על כך, ישנו היום בארץ מחסור בידים עובדות, ואין צורך היום להעסיק שכירים לטובת עיירות פיתוח.

שאלה: היתה התנגדות להחלטה, על-אף הטיבות המשכונות שהעליה כאן?

תשובה: אני חושב שהיתה התנגדות סמוייה שהתבטאה בכך שהמרכז החליט לגבות רק 300,000 לי השנה מהמשקים, ולא מיליון, לפי הצעת מזכירות האיחוד. מעניין, שלאחר ההחלטה הזאת, קם שר החקלאות, חיים גבעתי הצעיר, והציע להפסיק את המרכז מיד, מכוון שלדעתו ההחלטה על הסכום הקטן עושה את כל העניין לצחוק. המרכז לא קיבל את גירסתו. עלי לציין עוד שמזכירות האיחוד בתחילה רק רצתה להתלבש על העבודה השכירה בחקלאות ובשירותים, אבל המשקים הציעו לפעול מיד בקשר לתעשייה. הוחלט להטיל את ההטל על השכירים בכל מפעל עד לחמישים.

שאלה: מה יהיה במעשה לאחר ההחלטות היטות האלה?

תשובה: אין לי ספק שהכל תלוי עכשיו ברצון של כל משק ומשק. חברה, אשר מרגישה בצורך להפסיק את העבודה השכירה, תעשה מהו בנידון, וקיבוץ אשר אינו מתרגש כלל, לא יעשה ולא כלום.

החוזר לארץ אבותיו

בתקופה האחרונה הופיעה כתבה ב"מעריב" על מאמך נבחרת הסיניף הישראלית, מיכאל ורדי, שהחליט לא לשוב ארצה אלא להשתקע בחו"ל. בין היתר הצטיירה תמונה עגומה של ביגאמיה, נטישת אשה וילדה בקנדה וכל סממני השערוריה האהובה על העיתונים. אותו מיכאל ורדי מוכר לאלה בכפר הנשיא שעסקו בסיניף בעבר הלא רחוק, כשהפעילות בספורט זה היתה ענפה. אין ספק שבמקצועו הוא בחור כשרוני, וכשאני מסתכל אחורנית נראה שקשה להאמין שכל כולו נובל. מדוע עלה ארצה ומדוע ירד? אלו שאלות המטרידות אותי מאז שקראתי את המאמר. נאמר שגורם מסייע לירידתו היה אשתו השנייה הלא יהודיה שלא הסתדרה בארץ. יכול להיות, וגם יכולות להיות סיבות אחרות שעלולות להכשיל עולים אחרים. לי נראה שאותו מיקי ורדי מעולם לא בא לארץ קטנה זאת בהחלטה נחושה שהיא שלו על אף כל מגרעותיה ומעלותיה כדי להקלט בישראל הרועשת והמאוכלסת עם קשוח ובלתי מתחשב, חייב אדם לרצות בקליטה ברמ"ח איבריו כדי שיוכל לומר בפשטות "זה ביתי" עליו לאהב את נופי הארץ ולהכירם מן החרמון ועד לים סוף. אני לו אם מעשי פוליטיקאים ערמומיים או ספסרים גורפי הון ידכאו אותו. מוטב שידע שבאלה עליו להלחם כי גם הם שלו. אם לא ישתלט על השפה החדשה-עתיקה המדוברת כאן הוא ימשיך להתגעגע לתרבות ארץ מולדתו, ואז יטה אוזן להפצרות אשתו הנכריה, יארז את חפציו, וילך כמוס בקרב. ומדוע שיהיה לו אשה נכריה? הרי זו ארץ עם מוזר וכל מנהגיה וחגיה, מעשיה וקשריה אומרים, קבל עם ועדה, "זו ארץ היהודים". אין זאת אחת הארצות הקלות ביותר להקלט בה ומי שבא רק כדי להקדים קריאה, יעזב כששכרו בהפסדו. חבל על מיקי ורדי, אבל אולי עולים אחרים ילמדו לקח: זה לא תלוי בדירה, זה בודאי תלוי בפרנסה, אך זה בעיקר תלוי באדם עצמו.

בעזרת פינת הלשון

פניני הלשון ואמרות הכנף שמתפרסמים מדי פעם לפעם בעלון חייבים להשפיע השפעה מכרעת בסופו של דבר על השפה המדוברת בכל הגילים ובכל החוגים. כאן ננסה להביא דוגמאות של קטעי שיחה שנקלטו בכל מיני מקומות במשך בזמן האחרון:-

בין שני ילדים בגן

- כשאבא שלי חזר הביתה רצתי אליו, נתתי לו נשיקה ושאלתי אותו "מה הבאת לי - כלבלב או צעצוע?"
- נו?
- הוא אמר לי "לא דובים ולא יער", אז זרקתי לו אבן בראש.
- כפתור ופרח. אני לא יודע למה בזבזת נשיקה עליו. אמרתי לך לא פעם שזה נזם זהב באף חזיר.

בין שני פעוטים

- הצרה עם המטפלת הזאת היא נובעת מנטייתה לפסח על שני הסעיפים.
- האמנם. יש לי דוד בחל-אביב שעשה אותו הדבר והוא שבר רגל.
- אליבא דאמת אינני במין מבוגרים אלה: אבא שלי חזר הביתה אחרי הופעת רבקה מיכאלי במסיבת יום החברה ומילמל ברעש כזה שמנע ממני להקשיב לגל הקל "בזבז כסף - 1100 לילי לחצי שעה!"
- סימנים מובהקים שנטרפה דעתו של הזקן.
- השבתי בשלווה: מה יש? הזו הפעם הראשונה שמשך זה שם כספו על קרן הצבי?
- איך הוא התייחס?
- צעק עלי. כמובן ששרקתי לו אבן בראש.
- מזעזע.

יום האשה

- איך הסתדרת בלעדיה?
- לא הרגשתי בהעדרה.
- אילו עבדת באחד מבתי הילדים היית מרגיש בזה. עבדנו שלשה יחד אי-שם: אני רק שטפתי רצפות וכלים וגהצתי! זה חינוך?

- עברתי במטבח: איזה שקט, איזה שלווה, בלי שוויץ, בלי סמפרמנט!
- אבל כשחזרו, לא שמחת?
- כן, זה היה נחמד לראות אותך יורדות מן האוטובוסים כלן מחייכות. זאת קנתה תכשיטים, זאת שרפרפים, זאת מסטיקים לילדים.
- ומה קנו לגבר הצנוע? לא כלום ברבוע.
- מה זה משנה: סיהנו! ומה אם ישכחו אותנו? ומה אם לא יבינו את כאב הלב על הסכיחה? כך זה גורלו של הגבר ביום החברה.
- אבל היו כאלו שלא רצו לצאת מחוץ עקרונות.
- איזה עקרונות? שלא מספרים את הנאי עבודתה של החברה, וטונותנים לה מין טוכריה פעם בשנה.
- זה נכון אבל שני הדברים לא קשורים. זה המחווה של חיבה והוקרה לחברה.
- ומה דעתך על המסיבה?
- כל הכבוד לחברות האלו שהכינו שירים למסיבה. נחמד מאד. גם הצגת הגברים היתה די מוצלחת לדעתי למרות שלא יכולתי לשמע את המילים של השיר. התמונה של "אדם וחווה" הצחיקה אותי עד כדי כך שכמעט ונפסקה נשימתי.
- נ"גולדה וניקסון" לא היה טוב? ורבקה מיכאלי - תגידו מה שתרצו על הכסף - בעלת אישיות כריסמטית.
- אבל בדיחות גסות פ.ס.ס.ס.
- אתם חושבים שיהיה יום החברה?
- לא נראה לי - הן ילכו למדגה, לעבד בקטפת או במחרטה? לא יתכן.
- זה גורלו של הזכר - לא יכול ללדת לכן יש לו בעיות פסיכולוגיות אם נאמין לפסיכולוגים, אבל כל היתר

פרפראות

על הסכיחה: לכל אותם החברים ששאלו מדוע טור זה מופיע לעתים כה רחוקות, מספר חשובות: הסור גונב זמן שאין לי; אני מנסה לא רק ללמד אלא גם ללמוד פעם אחת בשבוע. ואם יש כאלה סטוענים שתוכן הסור קודר מדי, עלי לומר שמה שמופיע הוא תוצאה ישירה של הסתכלות ביושבנו, בנעמה בו והלא נעשה בו. ולזה ששאל אותי "האם אתה כותב רק להרגיז אותי", אשיב "לא רק אותך אבל בעיקר כדי לנסות לשנות - אולי נעבד יחד."

מזג אויר

פסנט יש לי ואני מוכן למכר אותו לשרות המטיאורולוגי. כל שנה אני מכריז בתחילת החורף: "רבותי, זו תהיה שנה בצורת - הביטו כבר תחילת נובמבר ולא ירד אלא ספטוף". אני יודע שאכן יבוא יום שאוכל לומר, "נו, אמרתי לכם שתהיה בצורת ולא האמנתם לי", ולפעמים צריכים להתיחס לדייגרי מעלה בפסיכולוגיה שלילית. לפני שבועיים אמרתי בקול רם ובלעג "אמצע מרץ ואין לנו אלא 300 מ"מ." שמע שר המטר ופתח דלת אי שם והודות לי ניצל המצב במטע.

מועדים לשמחה.

אריק.

(כתבה זו מופיעה באיחור של שבוע - ואחכם הסליחה.)

הודעה מועדת בנים

נעה אבידור מבקשת להתקבל לחברות. כולנו מכירים אותה ורק לשם אינפורמציה נזכיר שהיא חוזרת אלינו לאחר מאורע משמח בל"ג בעמר. היא זוכה, כמובן, להמלצת ועדת הבנים. פנינה גולן בקשה להתקבל לחברות. כזכור נמצאת פנינה כבר זמן רב אצלנו, תחילה כמכירה ואחר כך כמועמדת. היא מרגישה כי הגיעה העת להשתררות במקום ורואה בהתקבלות לחברות דרך נאותה לכך. גם פנינה זוכה להמלצת הועדה.

הצעה לתקנון לאורחים עובדים.

לפי החלטת האסיפה הוטל על ועדת הקליטה להציע נוסח לתקנון לאורחים עובדים. ועדת הקליטה הקימה ועדה משותפת עם חברים העוסקים באורחים עובדים - ולהלן הצעת הוועדה המשותפת, שתבוא לפני האסיפה בקרוב.

מדיניות כללית: כוונתנו בקבלת אורחים עובדים הן לא רק בתור כוח עבודה אלא גם בתור מקור לקליטה ולכן אנו מעוניינים לנקוט בכמה אמצעים כדי להעלות את רמת סוגי האורחים העובדים הבאים למשק:-

1. לתת זכות קדימה לאורחים עובדים הנשארים לתקופה של שלושה חודשים ומעלה.
2. לעודד את קבלת האורחים העובדים בקרב החברה על ידי אמוץ במשפחות, חוץ מחודשי הקיץ לא להגביל אורחים עובדים לאכול בחדר האוכל בשעות מסוימות וכך לאפשר להם לאכול עם חברים.

התקנון

1. האחראים: מטפלת אשר תקבל יום אחד בשבוע לכל 10 אורחים או חלק ממספר זה. היא אחראית לשיכון, ציוד חירום, ביגוד וכו'.
- מקשר - עבודתו לארגן פעולות חברתיות ולעזור למטפלת לספק בתחומים הארגוניים. המקשר יתמנה על ידי הוועדה המינויים לתקופה של שנתיים. הוא יארגן טיולים לפחות פעם בחודש ויגביל את זמנו המוקדש לטיפול כזה בחזרה מהסדר. בזמן שיש מספר רב של אורחים עובדים, (15 ויותר), הוא יקבל יום בחודש כדי לעזור למטפלת.
2. קבלת אורחים עובדים: כל אורח עובד חייב להתקבל במשק ע"י: המזכיר, המטפלת, הסדרן, המקשר, האחיות. אורח עובד מתקבל לתקופה של חודש - עם אפשרות של הארכה עד מקסימום של שישה חודשים. רצוי לשמור על הרמה החברתית של האורחים העובדים, ולכן, לאחר שהות של חודש, יבדק מצבו של כל אורח עובד על ידי גורמי העבודה, המטפלים והמשפחה המאמצת. הם רשאים להמליץ על סיום בקורו אם הם אינם מרגישים שהוא עונה על דרישות הקבוצה, בכל השטחים. נוסף על כך רשאי המזכיר בהתיעצות עם גורמים אלה לסיים את בקורו של אורח עובד טרם סיום תקופה של חודש לפי אותם שקולים. אין הסדרן ומרכז המשק רשאים להחזיק במשק אורח עובד מטעמי עבודה אם אותו אורח אינו רצוי מטעמים חברתיים.
3. אמוץ: כל אורח עובד הנשאר במשך חודש ויותר יאמץ על ידי משפחה. אין להגיע למצב שבו יש קבוצה גדולה של אורחים עובדים המסתובבים במשק ללא טיפול של חבר או משפחה, נוסף על האחראים. אם המטפלים אינם רואים אפשרות לקבל עוד אורחים ללא אמוץ, אין גורמי העבודה רשאים לקבל אורחים נוספים.
4. ציוד לחדר: תקבע רשימת ציוד לכל הדר של אורחים עובדים.
5. תרבות: יש לעודד אורחים עובדים להשתתף באירועים חברתיים וחברתיים של כלל הקבוצה.
6. ספרים וחוגים למלאכה: לאחר חודשיים יוכל האורח העובד לשאול ספרים מהספריה בפקדון של 10 ל"ה כמו כן יוכל להשתתף בחוגים למלאכה בתנאי שיש מקום.
7. הרצאות ושיחות: תתקיימן פגישות של אורחים עובדים לפחות אחת לשבועיים.
8. טיולים: יש לארגן טיול אחד (אזורי) בשבת פעם בחודש, או לחוד או במשותף עם טיולים של קבוצות אחרות.
9. תקציבים: על הקבוצה לספק לכל אורח עובד:
(א) בגדי עבודה לפי הצורך.
(ב) אספקה קטנה - סכום של 7.00 ל"ה שיתחלק ל-6 ל"ה לאורח עצמו ול"ה אחת למטפלת

תקנון אורחים עובדים - המשך

לקניח כלי נקוי.

משפחה מאמצת תקבל לירה אחת לחודש לכסוי הוצאות הארוח.

(ג) עשון: הקציב כחקציב חברים. חלוקת התלושים תהיה פעם השבוע ולא פעם בחודש.

(ד) כסף כים: 30.00 ל"ל לחודש.

(ה) דאר: 2 אגרות אויר לשבוע.

מכתבים וגלויות בפנים הארץ חופשי.

מברקים, זבילות וכו' על חשבונם. מברקים ישולמו על המקום.

אין לעמוד בחוב של יותר מ- 10 ל"ל.

(ו) סלפון: אין לסלפן לחו"ל ללא השגחת אחד המספלים או עובדת המזכירות הסכנית.

בריאות:

כל אורח עובד חייב להביא תעודת רפואית. בלי זה הוא אינו מתקבל במשק. כל אורח עובד חייב להוציא בטוח רפואי לפני בואו למשק. בבואו, כל אורח עובד חייב לעבור בדיקות לפי הוראות המרפאה. האורח מקבל טיפול שוטף לפי תנאי חבר משק.

טיפול שיניים: (א) טפול חרום

(ב) אין זכויות לטפולים מיוחדים או ממושכים.

חופשה: ימי חופשה - יומיים לחודש, ואחרי 3 חודשים 5 ימי חופשה. בכל מקרה (1) חייב האורח להודיע לסדרן העבודה בנוגע לחופשתו, ולנסוע אך ורק בהסכמת הסדרן.

חגים: אורחים לא-יהודיים יקבלו חופשת חגיהם כאשר יבקשו.

כסוי הוצאות ציוד: כסף כים לחודש האחרון ישולם רק אחרי ביורר שהאורח אינו חייב כסף עבור ציוד שאבד או נידק.

- - - - -